

beslutninger efter lovens § 3. Vindmøllecirkulæret har netop hjemmel i § 3, og amtsrådene skal derfor påse, at f.eks. lokalplanforslag for vindmøller ikke er i strid med cirkulæret. En sådan indsigelse standser forslaget indtil manglen er rettet.

Amtsrådet skal tilsvarende fremsætte indsigelse over for planforslag, der er i strid med f.eks. reglerne for planlægning i kystnærhedszonen.

Miljø- og Energiministeriet varetager de overordnede statslige interesser ved gennemgangen af for eksempel lokalplanforslag. Ministeriet fører derimod ikke et legalitetstilsyn med planforslagene.

Herudover kan Naturklagenævnet behandle klager over retlige mangler ved region-, kommune- eller lokalplaner, jf. reglerne i planlovens kap. 14. Naturklagenævnet har endvidere fuld prøvelsesadgang for klager over landzonetilladelser.

Ved offentliggørelse af en endelige plan eller en tilladelse efter planloven skal der gives klagevejledning.

Der er derfor gode muligheder for at gribe ind over for en eventuelt mangelfuld lokalplanlægning.

Den omtalt sag fra Samsø er en af de sager, der er omfattet af Vindmøllecirkulærets overgangsregler. Jeg kan oplyse, at Århus Amt har fremsat en indsigelse, der blandt andet skyldes forholdet til regionplanen og kystnærhedsbestemmelserne, og at amtsrådet - så vidt vides - vil ændre regionplanen, så den tager hensyn til lokalplanforslaget.

Jeg vedlægger til orientering kopi af en henvendelse om lokalplanen, der var sendt til Energistyrelsen og af Energistyrelsens svar. (Ikke optrykt her).

I begrundelsen for spørgsmålet er det anført, at den almindelige borger kommer i klemme, »da udformningen af høringssvar i forvejen er uhyre teknisk komplicerede«.

Jeg kan på den baggrund oplyse, at planloven hverken stiller krav til en indsigelses form eller indhold. Den enkelte borger kan med egne ord formulere sine bemærkninger eller indsigelser til et planforslag. Noget andet er, at det er vigtigt, at planer er præcise, entydige og lette at forstå.

Miljø- og Energiministeriet vil sende kopi af dette svar til orientering til samtlige amtsråd og kommunalbestyrelser.

Spm. nr. S 3215

Til by- og boligministeren (14/9 99) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren oplyse, om ministerens svar på spørgsmål nr. S 2583 (15/7-99), vedrørende reglen om kommunens ret til i forbindelse med byfornyelse tvangsmæssigt at råde over hver tredje ledige bolig i det private boligbyggeri skal forstås således, at denne regel ikke er eller kan anses for at være grundlovsstridig?«

Begrundelse

Københavns Kommune iværksætter den tvangsmæssige udlejning af private boliger fra oktober måned. Dette sker uden, at der reelt er tilvejebragt fuld sikkerhed for, om dette indebærer et ekspropriationsmoment. De private boligudlejere planlægger i øvrigt i den forbindelse at gå til domstolene med spørgsmålet.

Det er derfor vigtigt at få oplyst, om ministeren finder, at det faktisk, at tvangsudlejningsreglen er vedtaget af et stort flertal, og at der i den forbindelse ikke blev rejst spørgsmål om det grundlovmæssige, som det blev fremhævet af ministeren i svaret på spørgsmål nr. S 2583, i sig selv er en begrundelse for ikke at få et respons fra uvildig juridisk side.

Svar (21/9 99)

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Som det fremgår af mit svar af 15. juli 1999 på spørgsmål S 2583, er det min opfattelse, at bestemmelsen i byfornyelseslovens § 146, stk. 2, ikke er i strid med grundloven, da bestemmelsen juridisk set er udtryk for en almindelig regulering af området.

Som det tillige fremgår af mit svar på spørgsmål S 2583, finder jeg ikke, at der er noget behov for at iværksætte en uvildig juridisk undersøgelse. En uvildig juridisk undersøgelse vil heller ikke kunne afgøre spørgsmålet om, hvorvidt en lov eller bestemmelse, vedtaget af Folketinget,